پژوهشهای چینه نگاری و رسوب شناسی سال بیست و هفتم – شماره پیاپی (۴۳) – شماره دوم – تابستان ۱۳۹۰ تاریخ وصول: ۸۹/۱۲/۲۰ صص ۴۰ – ۲۷

پالینوستراتیگرافی نهشته های دونین جنوب غرب شاهرود

سید حسین هاشمی، استادیار، گروه زمین شناسی دانشگاه تربیت معلم* مهناز فرهادیانی، کارشناس ارشد، دانشگاه تربیت معلم

چکیدہ

در سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا، جنوب غرب شاهرود، پالینوفلورای متنوعی با حفظ شدگی نسبتا خوب عمدتا شامل میکروفیتوپلانکتون ها (سیست پرازینوفیت و آکریتارک)، آسپورها، و با تنوع و فراوانی کمتر کیتینوزوآها و اسکلوکودونت ها وجود دارد. وجود يالينوفلوراي مذكور نشان دهنده تشكيل رسوبات مورد مطالعه در محيط دريايي كم عمق حاشيه قاره اي است. الگوی پراکندگی چینه شناسی پالینومورف ها منجر به شناسائی دو بیوزون اجتماعی شده است که به صورت غیر رسمی تحت عنوان assemblage zone I و assemblage zone II و assemblage zone I المگذاری شده اند. حضور اسیورهایی مانند Grandispora inculta, Cymbosporites catillus, Geminospora lemurata, Teichertospora iberica, Laevigatosporites ovatus, Densosporites spitsbergensis, Punctatisporites labiatus, Retusotriletes rugulatus, R. pychovii, R. dubiosus, Dictyotriletes australis, assemblage zone I در Diducites mucronatus, Archaeoperisaccus sp., Stenozonotriletes conformis, Ancyrospora ancyrea مقایسه آن با بیوزون های دونین بالایی نیمکره شمالی مانند ovalis-bulliferus Assemblage Zone و قسمتی از torquata-gracilis and *optivus-triangulatus* Assemblage Zones سن اوایل دونین پسین (فرازنین) را پیشنهاد می کند. در الگوی بیوزوناسیون پیشنهاد شده در این مطالعه، assemblage zone II نیز که با وجود و همراهی فرم هایی نظیر assemblage zone II شده در این مطالعه hystricosus, V. vallatus, Verruciretusispora loboziakii, Punctatisporites planus, Densosporites rarispinosus, Grandispora facilis قابل شناسایی است با قسمتی از torquata-gracilis Assemblage و نیز با مجموعه facilis معامر و facilis flexuosa-cornuta and Zones قابل مقایسه بوده و به اواخر دونین یسین (فامنین) نسبت داده می شود. قسمت قاعده ای سازند جيرود (به ضخامت تقريبا ۲۰ متر) كه فاقد يالينومورف مي باشد نيز تحت عنوان barren interval در نظر گرفته شده است. اين تعيين سن با داده های حاصل از مطالعه سایر گروههای فسیلی موجود در این طبقات قابل مقایسه است. با توجه به ارتباط اسیورها با گیاهان والد و بر اساس تنوع و فراوانی اسپورهای موجود در پالینوفلورای مورد مطالعه، در زمان تشکیل نهشته های سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا فرم های منتسب به لیکوپسیدا و فیلیکوپسیدا در ترکیب پوشش گیاهی موجود در اطراف محیط رسوبی مذکور فراوانی نسبی بیشتری داشتند.

واژه های کلیدی: پالینوستراتیگرافی، اسپورها، میکروفیتوپلانکتون ها، دونین پسین، سازند جیرود، رشته کوههای البرز

* نویسنده مسئول: ۰۹۱۲۲۱۴۸۴۷۳

Email: hashemi338@yahoo.com

ارزش محلی دارند (خلاصه در هاشمی و تابع ۱۳۸۸). مطالعه پالینوفلورای رسوبات دونین بالایی ایران نشان دهنده وجود پالینومورف های متنوع و با حفظ شدگی نسبتا خوب در نهشته های مذکور است (e.g., Hashemi & Playford 1998). براین اساس، فرم ها/مورفوتیپ های مشترک اسپورها مبنای مناسبی برای مقایسه و تطابق این رسوبات به شمار می آیند.

لیتوستراتیگرافی سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا برش چینه شناسی مورد مطالعه در جنوب غرب شاهرود و نزدیک معدن متروکه ذغال سنگ دهملا قرار دارد. برای دسترسی به رسوبات سازند جیرود این مقطع چینه شناسی می توان از جاده شنی به طول تقریبی ۹ کیلومتر که در ۲۵ کیلومتری جنوب غرب شاهرود از جاده شاهرود-دامغان منشعب و به طرف شمال به معدن مذکور منتهی می شود، استفاده کرد (شکل ۱). برش چینه شناسی دهملا با مختصات جغرافیایی "۴۴ '۱۶ "۳۶ عرض شمالی و طول شرقی "۲۱ '۴۵ ۵۴ شرقی ترین رخنمون سازند جیرود در رشته کوههای البرز است. در این محل، سازند جیرود به ضخامت ۲۴۲ متر، با ناپیوستگی فرسایشی روی رسوبات هم ارز سازند لشکر ک و با کنتاکت گسله زیر نهشته های سازند شمشک قرار دارد. در این برش چینه شناسی، سازند جیرود در قسمت قاعده از تناوب شیل قرمز و ماسه سنگهای قهوه ای و در ادامه از کوارتزیت سفید رنگ و صخره ساز تشکیل شده است که به طرف بالا با تناوب آهکهای زرد رنگ و ضخیم لایه دارای براکیوپودا و میان لایه های شیل خاکستری ادامه می یابد (شکل ۱). در جنوب غرب شاهرود، مانند سایر برش های چینه شناسی در شمال ایران، کنتاکت فرسایشی سازند جیرود با نهشته های هم ارز سازند لشکرک و رنگ قرمز طبقات قاعده ای آن نشان دهنده تشکیل رسوبات اوایل دونین پسین در محیط قاره ای است. مطالعات متعددی در باره محتوای فسیلی نسبتا متنوع و محیط تشکیل رسوبات مذکور انجام شده است (برای خلاصه نتایج بررسی ها نگاه کنید به فرهادیانی ۱۳۸۸). مقدمه

رسوبات دونین بالایی، که در گستره وسیعی از ایران رخنمون دارند، از نظر سن نسبی، لیتو – و بیوفاسیس و ضخامت تغییرات قابل ملاحظه ای نشان می دهند (به عنوان مثال مراجعه کنید به علوی نائینی ۱۳۷۲). معرفی سازند جیرود (Assereto) (1963سازند خوش ييلاق (Bozorgnia 1973)، سازند مولى و قسمت زیرین سازند ایلان قره Alavi & Bolourchi) (1973، سازند شيشتو (Ruttner et al. 1968) و سازند زكين (قویدل سیوکی ۱۳۷۷، اما نگاه کنید به زاهدی و رحمتی ۱۳۷۴) در مناطق مختلف ایران موید این مطلب است. علیرغم گسترش جغرافیایی نسبتاً وسیع رسوبات دونین بالایی در بخش های مختلف ایران، درباره ویژگی های لیتولوژی، محیط تشکیل، پراکندگی جغرافیایی، تطابق، و محتوای فسیلی، و سن این رسوبات اطلاعات اندکی وجود دارد. اشاره مختصر به طبقات دونین ایران در منابع مربوط به سیستم دونین در دنیا (Oswald 1968, House et al. 1979, McMillian et al. (1988 به وضوح نشان دهنده كمبود قابل توجه اطلاعات چينه شناسی مربوط به نهشته های دونین ایران است. اسپورهای تولید شده توسط گیاهان خشکی پتانسیل قابل توجهی در تعیین سن رسوبات پالئوزوئیک میانی به بعد و همچنین تطابق طبقات مذکور در مقیاس قاره ای و منطقه ای دارند و بنابراین الگوهای مختلف پالینوزوناسیون با استفاده از اسپورها در مقیاس جهانی برای تقسیم بندی نهشته های دونین پیشنهاد شده (Richardson & McGregor 1986; McGregor & است Playford 1993, Turnau 1986; Streel et al. 1987). اما کاهش تنوع و فراوانی میکروفیتوپلانکتون ها از سیلورین به بعد (Tappan 1980; Strother 1996) و نيز عدم وجود توالي های دونین بالایی با کنترل چینه شناسی قابل اطمینان، سبب کمبود اطلاعات کافی در باره گسترش چینه شناسی و پراكندگى جغرافيائى مىكروفيتوپلانكتون ھاى دونين پسين شده است. علیرغم وجود محدودیت های مذکور، در برخی از مناطق دنیا برای طبقات دونین بالایی الگوهای بایوزوناسیون با استفاده از میکروفیتوپلانکتون ها انجام شده است که غالبا

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی و ستون لیتوستراتیگرافی سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا، جنوب غرب شاهرود

www.SID.ir

نمونه برداری و روش کار

برای انجام این مطالعه، ۷۱ نمونه از لیتولوژی های مناسب برای جداسازی پالینومورف ها، از رسوبات سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا، جنوب غرب شاهرود، جمع آوری شده است. با توجه به وجود پالینومورف ها در سنگهای آواری دانه ریز تیره رنگ (Traverse 2007) نمونه ها عمدتا از میان لایه های آواری دانه ریز انتخاب و به منظور جلوگیری از احتمال اختلاط پالینومورف ها با نمونه های متعلق به گیاهان عهد حاضر و همچنین کاهش احتمال اکسیداسیون و هوازدگی پالینومورف ها نمونه برداری از عمق ۵۰–۲۰ سانتی متری زیر سطح زمین انجام شده است افزایش فراوانی نسبی آنها، و حذف مواد آلی افزایش فراوانی نسبی آنها، و حذف مواد آلی (Phipps & Playford 1984; Wood et al. 1996) استفاده شده است.

پالینوستراتیگرافی رسوبات مورد مطالعه

در اغلب نمونه های سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا اسپورها به عنوان پالینومورف های شاخص محیط خشکی همراه با فرم های مربوط به محیط دریایی نظیر میکروفیتوپلانکتون ها (آکریتارک ها و پرازینوفیت ها)، کیتینوزوآها، و اسکولوکودونت ها وجود دارند. در پالینوفلورای مورد مطالعه ۵۳ گونه از میکروفیتوپلانکتون های دریایی (متعلق به ۲۶ جنس) و ۹۵ گونه از اسپورها (منتسب به ۳۲ جنس) شناسایی شده اند. نمونه های مربوط به قسمت قاعده ای (به ضخامت تقریبا ۲۰ متر) سازند جیرود زمطع چینه شناسی مورد مطالعه، شامل ماسه سنگ و شیل غالبا قرمز رنگ و کوارتزیت سفید رنگ، معرف رسوبگذاری در محیط اکسیدان بوده و فاقد پالینومورف می باشند (شکل ۲) در حالی که در رسوبات قسمت های بالاتر این واحد سنگی، پالینوفلورای متنوعی با حفظ شدگی نسبتا

خوب وجود دارد. در پالينوفلوراي سازند جيرود در برش چینے شناسے دھمےلا، اسے پور ہای بے اتقےارن شعاعی (radiosymmetric) و دارای علامت ترایلت، نسبت به فرم های مونولت مانند Laevigatosporites، انواع هایلت (hilate) مانند Coptospora و Gneudnaspora، و کریپتوسیورهایی نظیر Quadrisporites تنوع و فراوانی نسبی بیشتری دارند. با ترجه به استفاده فزاینده از گسترش چینه شناسی پالینومرف ها به ویژه اسپورها در بیوستراتیگرافی رسوبات دونين در مقياس محلي، منطقه اي، و جهاني (Turnau 1986; Streel et al. 1987; Richardson & McGregor 1986; Al-Hajri & Owens 2000) یراکندگی چینه شناسی اسپورهای موجود در نهشته های برش چینه شناسی مورد مطالعه با بیوزون های ارائـه شـده در الگوهای بیوزوناسیون مذکور مقایسه شده اند. بر اساس گسترش چینه شناسی اسپورها، دو بیوزون تجمعی (assemblage zone) در نهشته های سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا شناسایی شده است (شکل ۲).

بنابراین، assemblage zone I که در ۲۰۰ متر از آهک های کرم رنگ با میان لایه های شیل خاکستری تا سیاه رسوبات مورد مطالعه گسترش دارد با تجمع اسپور هایی مانند: Grandispora inculta, Cymbosporites catillus, Geminospora lemurata, Teichertospora iberica,

Laevigatosporites ovatus, Densosporites spitsbergensis, Punctatisporites labiatus, Retusotriletes rugulatus, Retusotriletes sp. cf. R. pychovii, R. dubiosus, Dictyotriletes australis, Diducites mucronatus, Archaeoperisaccus sp., Stenozonotriletes conformis, Ancyrospora ancyrea,

Ancyrospora. sp. cf. A. kedoae, A. langii مشخص شده و با توجه به وجود گونه هایی از اسپور های شاخص در این مجموعه به اوایل دونین پسین (فرازنین) نسبت

داده شده است. بیوزون مذکور به خوبی با بیوزون تجمعی ovalis-bulliferus و همچنین با قسمتی از بیوزن های تجمعی optivus-triangulatus و torquata-gracilis از الگوی بيوزوناسيون ارائه شده براى رسوبات دونين بالايي نيمكره شمالي (Richardson & McGregor 1986) قابل مقايسه است (شکل ۳). در این مطالعه، Assemblage zone II نیز که در ۲۲ متر از تناوب آهک براکیویودادار با شیل های خاکستري تا تيره رنگ قسمت بالايي سازند جيرود در جنوب غرب شاهرود شناسایی شده است با اجتماع اسپورهای دارای اگزاین تک لایه (acavate) و دو لایه (cavate) مانند Retispora lepidophyta, Vallatisporites hystricosus, V_{\cdot} vallatus, Verruciretusispora loboziakii, **Punctatisporites** planus, Raistrickia spp., Densosporites rarispinosus, *Coptospora* sp., مشخص مى Spelaeotriletes sp., Grandispora facilis شود. با توجه به اسپورهای شاخص شناسایی شده در آن، pusillites - نيز به خوبي با مجموعه assemblage zone II lepidophyta and flexuosa-cornuta, Assembalge Zones و همچنین با قسمتی از بیوزون Zones قابل قیاس بوده و سن نسبی اواخر دونین پسین (فامنین) برای آن پیشنهاد می شود (شکل ۳). علاوه بر این، وجود انواع میکروفیتویلانکتون های با گسترش چینه شناسی محدود و پراکندگی جغرافیایی وسیع در مقیاس جهانی مانند:

Cymatiosphaera perimembrana, Daillydium pentaster, Unellium lunatum, Unellium piriforme, Chomotriletes vedugensis, Crassiangulina tesselita, Deltotosoma intonsom, Dictyotidium craticulum, Tornacia sarjeantii, Solisphaeridium inaffectum, Solisphaeridium spinoglobosum, Elektoriskos tenuis,

Maranhites britoi, Gorgonisphaeridium ohioense, G. plerispinosum و Stellinium comptum نيز تعيين سن انجام شده بر اساس اسپورها را تاييد می نمايد (شکل ۴). با در نظر گرفتن تنوع و فراوانی نسبی اسپورهای موجود در باره رسوبات مورد مطالعه و با توجه به داده های موجود در باره قرابت فرم های شناسایی شده (Balme 1995) می توان نتيجه گرفت که در دونين پسين در اطراف محيط تشکيل رسوبات سازند جيرود در مقطع چينه شناسی مورد مطالعه پوشش گياهی نسبتا متنوعی که در آن احتمالا فرم های منتسب به ليکوپسيدا و فيليکوپسيدا فراوانی نسبی بيشتری داشتند، وجود داشت. در پالينوفلورای مورد مطالعه يرسط داشت. در پالينوفلورای مورد مطالعه متنوع ساحلی گياهان فرم اوانی نسبی قابل توجهی دارد، اين فرم توسط وجود داشتند (Marshall & Allen 1982) توليد می شد.

علاوه بر اسپورها، در پالینوفلورای مورد مطالعه انواعی از میکروفیتوپلانکتون های شاخص دونین پسین نیز دیده می شوند (شکل ۵، پلیت های ۳–۱). همراهی انواع پالینومورف های شاخص محیط های دریایی و خشکی در رسوبات مورد مطالعه نشان دهنده تشکیل نهشته های سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا، در محیط دریایی حاشیه قاره ای می باشد.

شکل ۲- گسترش چینه شناسی اسپورها و کریپتوسپورها در نمونه های سازند جیرود در برش چینه شناسی مورد مطالعه

Epoch	Age	Spore zones of the Old Red Sandstone Richardson & McGregor, 1986	Spore Zonation of the Geirud Formation (this study)	Characteristic species	
L . D	Strunian	nitidus-verrucosus pusillites-lepidophyta		Densosporites rarispinosus Grandispora facilis Punctatisporites planus Retispora lepidophyta	
	Famennian	flexuosa-cornuta	assemblage II	Spelaeotrileies, sp Vallatisporites hystricosus V. vallatus Verruciretusispora loboziakii	
Late Devonian	Frasnian	torquata-gracilis	assemblage I	Ancyrospora ancyrea Ancyrospora sp. cf. A, kedoae Ancyrospora langil Apiculiretusispora microconus Auroraspora macra Concentricosisporites sagittarius Cymbosporites catillus Densosporites spitsbergensis Dicyotriletes australis	
		ovalis-bulliferus			
Late Devonian Middle Devonian Early Devonian	Givetian	optivus-triangulatus			
		lemurata-magnificus			
	Eifelian	devonicus-naumovii		Diducites mucronatus Geminospora lemurata Grandispora cornuta G. echinata	
		velatus-langii		G. gracilis G. inculta	
		douglastowense-eurypterota		Gneudnaspora divellomedia	
Early Devonian	Emsian	annulatus-sextantii		Quadrisporites granulatus Quadrisporites granulatus Retusotriletes rugulatus Teichertospora iberica Verrucosisporites polygonalis	
	Sigenian	polygonalis-emsiensis			

شکل ۳- مقایسه بیوزون های تجمعی شناسایی شده در برش چینه شناسی دهملا با الگوی بیوزوناسیون پیشنهاد شده برای رسوبات دونین نیمکره شمالی (Richardson & McGregor 1986)

شکل ٤- گسترش زمانی میکروفیتوپلانکتون ها و اسپورهای سازند جیـرود در بـرش چینه شناسی دهملا

	Palaeozoic	Mz.	Erathem
Ordovician	Devonian	L. Jr.	System
	Frasnian Famennian	N.A.	Stage
Lashkarak Fm. (equivalent)	Geirud Formation	Shennin t	Rock Unit
/			Lithology
	MFr-54 MFr-41 MFr-14 MFr-14 MFr-12 MFr-12 MFr-12 MFr-12 MFr-12 MFr-12 MFr-12	€MFr-71 €MFr-65	Sample no.
Stellinium Lophosphaeridiu Gorgonisphaeridi Cymatiosphaeridi Cymatiosphaeridi Dictyotidi Veryhac Dictyotidi Wicrhystridium Arkonios Gorgonisphaeridi Spur	<pre>to cloaster • • • • • • • • • • • • • • • • • • •</pre>		Stratigraphic distribution

شکل٥- پراکندگی چینه شناسی میکروفیتوپلانکتونهای سازند جیرود در برش چینه شناسی مورد مطالعه

نتيجه گيري

پالینوفلورای متنوعی شامل سیست پرازینوفیت ها، آکریتارک ها، اسکلوکودونت ها، و کیتینوزوآها همراه با پالینومورف های شاخص محیط خشکی (اسپورها) در نهشته های سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا وجود دارد. بر اساس گسترش چینه شناسی اسپورها، در نهشته های مذکور دو بیوزون تجمعی غیر اسپورها، در نهشته های مذکور دو بیوزون تجمعی غیر رسمی تحصت عنوان I مامت های میه است. در مقایسه با الگوهای بیوزوناسیون پیشنهاد شده بر اساس اسپورها در مقیاس بین قاره ای، I assemblage zone I بیوزون های در مقیاس بین قاره ای، I assemblage یوزون های در مقیاس بین قاره ای و قسمتی از بیوزون های torquata-gracilis و optivus-triangulatus

assemblage zone II نيز با بالاترين قسمت بيوزون torquata-gracilis و بـــــا مجموعــــه ا قابل قياس مي *lepidophyta* and *flexuosa-cornuta*, باشد. همچنین رسوبات قرمز رنگ قاعده سازند جیرود در برش چینه شناسی مورد مطالعه (به ضخامت ۲۰ متر) فاقد پالینومورف بوده و به عنوان زون فاقد فسیل (barren) interval) شناسایی شده اند. با توجه به گسترش چینه شناسی شناخته شده اسیورهای موجود در نهشته های سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا در جنوب غرب شاهرود، رسوبات مذکور به دونین پسین (فرازنین-فامنین) نسبت داده شده اند. علاوه بر اسيورها، مجموعه متنوعي از سیست پرازینوفیت ها و آکریتارک ها نیز در رسوبات مورد مطالعه دیده می شوند که وجود انواع فرم های شاخص دونین پسین در بین ایـن گروه از پـالینومورف هـا نیـز سـن نسبي تعيين شده بر مبناي اسپورها را كاملا تائيد مي كند. بـا توجه به نسبت يالينومورف هاي دريايي به فرم هاي خشكي

و نیز بر اساس حضور هم زمان پالینومورف های تولید شده توسط گیاهان خشکی (اسپورها) همراه با عناصر دریایی (سیست پرازینوفیت ها، آکریتارک ها، اسکلو کودونت ها و کیتینوزو آها) در رسوبات مورد مطالعه می توان نتیجه گرفت رسوبات سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا در دونین پسین در محیط دریایی کم عمق و حاشیه قاره ای تشکیل شدند. علاوه بر این، با در نظر گرفتن قرابت و فراوانی اسپورهای مورد مطالعه در اطراف محیط رسوبی مورد اشاره پوشش گیاهی نسبتا متنوعی که در آن لیکوپسیدا و فیلیکوپسیدا نسبتا فراوان تر بودند، وجود داشت.

منابع

۱-زاهدی، م.، و م. رحمتی ایلخچی، ۱۳۷۴، بررسی چینه شناسی و پالئونتولوژی پرمین در منطقه باند زاگرس: فصلنامه علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ش. ۱۶–۱۵، ص. ۱۳–۲. ۲-علوی نائینی، م.، ۱۳۷۲، چینه شناسی پالئوزوئیک ایران: سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، طرح تدوين كتاب، شماره ٥، ۴۹۲ ص. ۳-فرهادیانی، م.، ۱۳۸۸، پالینولوژی سازند جیرود در برش چینه شناسی دهملا، جنوب غرب شاهرود: پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم، دانشگاه تربیت معلم تهران، ۲۳۲ ص. ۴-قویدل سیوکی، م.، ۱۳۷۷، بررسی رسوب های پالئوزوئیک بالایی در حوضه زاگرس و معرفی سازند زكين در كوه فراقون: فصلنامه علوم زمين، سازمان زمين شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ش. ۳۰–۲۹، ص. ۷۳– .04

Symposium: Special Papers in Palaeontology, v. 23; 353 p.

14- Marshall, J.E.A., and K.C. Allen, 1982, Devonian miospore assemblages from Fair Isle, Shetland. Palaeontology, v. 25 (2), p. 277-312.

15- McGregor, D.C., and G. Playford, 1993, Canadian and Australian Devonian spores: zonation and correlation. Bulletin of the Geological Survey of Canada, v. 438; 125 p. (imprinted 1992)

16- McMillan, N.J., A.F. Embry, and D.J. Glass, 1988, Devonian of the World. Memoirs of the Canadian Society of Petroleum Geologists, no. 14, 2 volumes.

17- Oswald, D.H., 1968, International Symposium on the Devonian System. Calgary (1967). Alberta Society of Petroleum Geologists, 2 volumes.

18- Phipps, D., and G. Playford, 1984, Laboratory techniques for extraction of from palynomorphs sediments. Papers, Department University of Geology, of Queensland., v. 11 (1); 23 p.

19-Richardson, J.B., and D.C. McGregor, 1986, Silurian and Devonian spore zones of the Old Red Sandstone Continent and adjacent regions. Bulletin of the Geological Survey of Canada, v. 364; 79 p.

20- Ruttner, A., M.H. Nabavi, and J. Hajian, 1968 Geology of the Shirgesht area (Tabas, east Iran). Geological Survey of Iran, Report, 4, 133 p.

21- Streel, M., K.T. Higgs, S. Loboziak, W. Riegel, and P. Steemans, 1987, Spore stratigraphy and correlation with faunas and floras in the type marine Devonian of the

۵-هاشمی، س.ح.، و ف.، تابع، ۱۳۸۸، پالئواکولوژی سازند جیرود در برش چینه شناسی گرمابدر، شمال شرق تهران: فصلنامه زمین شناسی ایران، سال سوم، شماره نهم، ص. ۱۴–۳.

6- Alavi, M., and M.H. Bolourchi, 1973,Explanatory text of the Maku Quadrangle Map,1: 250,000: Geological Survey of Iran, Tehran.

7- Al-Hajri, S., and B. Owens, 2000, Stratigraphic Palynology of the Palaeozoic of Saudi Arabia: Special GeoArabia Publication 1, Gulf PetroLink, Manama, 231 p.

8- Assereto, R., 1963, The Paleozoic formations in central Elburz, Iran (preliminary note: Rivista Italiana Paleontologia e Stratigraphia, v. 60(4), p. 503-543.

9- Balme, B.E., 1995, Fossils *in situ* spores and pollen grains: an annotated catalogue: Review of Palaeobotany and Palynology, **v.** 87(2-4), p. 85-323.

10- Barss, M.S., and G.L. Williams, 1973,
Palynology and nannofossil processing techniques: Geological Survey of Canada, Paper,
v. 73-26, 25 p.

11- Bozorgnia, F., 1973, Paleozoic foraminiferal biostratigraphy of central and east Alborz Mountains, Iran: N. I. O. C., Geol. Labs., Publ. no. 4, 185 p.

12- Hashemi, H. and G. Playford, 1998, Upper Devonian palynomorphs of the Shishtu Formation, central Iran Basin, east-central Iran: Palaeontographica, Abt. B, v. 246, p. 115-212.

13- House, M.R., C.T. Scrutton, and M.G.Bassett, 1979, The Devonian System. APalaeontological Association International

Ardenne-Rhenish region. Review of Palaeobotany and Palynology, v. 50; p. 211-229. P.K., 1996, Acritarchs. 22-Strother, In: D.C. (Eds.) Jansonius, J. & McGregor, Palynology: principles and applications, American Association of Stratigraphic Palynologists Foundation, v. 1 (5), p. 81-106. 23- Tappan, H., 1980, The paleobiology of plant

protists. Freeman, San Francisco, 1028 p.

24- Traverse, A., 2007, Paleopalynology. 2nd edition. Springer, the Netherlands, 813 p.

25- Turnau, E., 1986, Lower to Middle Devonian spores from the vicinity of Pionki (central Poland). Review of palaeobotany and palynology, **v.** 46 (3-4); p. 311-354.

26- Wood, G.D., A.M. Gabriel, and J.C. Lawson, 1996, Chapter 3. Palynological techniques processing and microscopy. In: J. Jansonius & D.C. McGregor (Eds.): Palynology: principles and applications. American Association of Stratigraphic Palynologists Foundation, v.1; p. 29-50.

Fig. 1. Leiosphaeridia sp. ×2000. Fig. 2. Cymatisphaera perimembrana Staplin, 1961. ×1200. Fig. 3. Cymatiosphaera radiosepta Hashemi & Playford, 1998. ×1200. Fig. 4. Dictyotidium araiomegaronium Hashemi & Playford, 1998. ×1900. Fig. 5. Dictyotidium craticulum (Wicander & Loeblich) Wicander & Playford, 1985. ×1500. Fig. 6. Dictyotidium senticogremium Hashemi & Fahimi, 2006. ×1600. Fig. 7. Maranhites perplexus Wicander & Playford, 1985. ×600. Fig. 8. Maranhites britoi Stöckmans & Willière, 1969. ×700. Fig. 9. Arkonia sp. cf. A. nova Le Hérissé, 2002. ×1100. Fig. 10. Chomotriletes vedugensis Naumova, 1953. ×1300. Fig. 11. Crassiangulina sp. cf. C. tesselita Jardiné et al., 1972. ×650. Fig. 12. Daillydium pentaster (Staplin) emend. Playford in Playford & Dring, 1981. ×1400. Fig. 13. Deltotosoma intonsum Playford in Playford & Dring, 1981. ×1100. Fig. 14. Gorgonisphaeridium asperum Hashemi & Playford, 1998. ×900. Fig. 15. Gorgonisphaeridium plerispinosum Wicander, 1974. ×1100. Fig. 16. Gorgonisphaeridium tabasense Hashemi & Playford, 1998. ×780. Fig. 17. Gorgonisphaeridium ohioense (Winslow) Wicander, 1974. ×950. 18. Fig. Gorgonisphaeridium telum Wicander & Playford, 1985. ×1300. Fig. 19. Papulogabata lobata Hashemi & Playford, 1998. ×1320. Fig. 20. Scolecodont. × 820.

Plate 2

Fig. 1. Elektoriskos tenuis Playford in Playford & Dring, 1981. ×1500. Fig. 2. Lophosphaeridium papillatum (Staplin) Martin, 1969. ×1250. Fig. 3. Lophosphaeridium granulosum (Staplin) Playford, 1976. ×1000. Fig. 4. Saharidia lusca Playford in Playford & Dring, 1981. ×1700. Fig. 5. Micrhystridium pentagonale Stöckmans & Willière, 1963. ×1700. Fig. 6. Micrhystridium stellatum Deflandre, 1945. ×1850. Fig. 7. Solisphaeridium inaffectum Playford in Playford & Dring, 1981. ×1300. Fig. 8. Solisphaeridium spinoglobosum (Staplin) Wicander, 1974. ×1050. Fig. 9. Stellinium comptum Wicander & Loeblich, 1977. ×770. Fig. 10. Stellinium micropolygonale (Stöckmans & Willière) Playford, 1977. ×580. Fig. 11. Stellinium rabians (Cramer) Eisenack, Cramer & Díez, 1976. ×1085. Fig. 12. Stellinium octoaster (Staplin). Jardiné, Combaz, Magloire, Peniguel, & Vachey, 1972. ×900. Fig. 13. Tornacia sarjeantii Stöckmans & Willière, 1966. ×1500. Fig. 14. Papiliotypus sp. cf. P. pulvinus Hashemi & Playford, 1998. ×2000. Fig. 15. Spurimoyeria iranica Hashemi & Playford, 1998. ×2500. Fig. 16. Unellium lunatum (Stöckmans & Willière) Eisenack et al. 1979. ×1750. Fig.17. Unellium piriforme Rauscher, 1969. ×2000. Fig. 18. Veryhachium downiei Stöckmans & Willière, 1962. ×1800. Fig. 19. Veryhachium inflatum Hashemi & Playford, 1998. ×2800. Fig. 20. Chitinozoan. × 600.

Fig. 1. Leiotriletes inermis (Waltz) Ishchenko, 1952. ×680. Fig. 2. Punctatisporites glaber (Naumova) Playford, 1963. ×800. Fig. 3. Retusotriletes planus Dolby & Neves, 1970. ×1100. Fig. 4. Retusotriletes dubiosus McGregor, 1973. × 1200. Fig. 5. Retusotriletes rotundus (Streel) Streel, 1967. ×800. Fig. 6. Retusotriletes rugulatus Riegel, 1973. ×680. Fig. 7. Apiculatasporites perpusillus (Naumova) McGregor, 1973. ×800. Fig. 8. Dictyotriletes australis de Jersey, 1966. ×950. Fig. 9. Cymbosporites catillus Allen, 1965. ×850. Fig. 10. Verruciretusispora loboziakii Tunbridge et al., 2002. ×1150. Fig. 11. Densosporites spitsbergensis Playford, 1963. ×560. Fig. 12. Vallatisporites hystricosus (Winslow) Byvscheva, 1985. ×1250. Fig. 13. Ancyrospora ancyrea (Eisenack) Richardson var. ancyrea Richardson, 1962. ×530. Fig. 14. Concentricosisporites Sagittarius Rodriguez, 1983. ×700. Fig. 15. Diducites mucronatus (Kedo) Van Veen, 1981. ×720. Fig. 16. Geminospora lemurata Balme emend. Playford, 1983. ×950. Fig. 17. Grandispora cornuta Higgs, 1975. ×1100. Fig. 18. Grandispora famenensis (Naumova) Streel var. minuta Nekriata, 1974. ×1050. Fig. 19. Retispora lepidophyta (Kedo) Playford, 1976. ×530. Fig. 20. Gneudnaspora divellomedia (Chibrikova) Balme, 1988 var. minor Breuer et al., 2007. ×1400.